

Válka je nevyhnutelná. Británie a USA zaútočily na Jemen

 putin-today.ru/archives/197392

12 января 2024 г.

Plameny války na Blízkém východě nadále plápolají s obnovenou silou. Krok za krokem se v nejžhavější místo nemění ani pásmo Gazy, ale jižní cíp Arabského poloostrova. Vojenské tažení proti jemenským Húsíům, které oznámila západní koalice, hrozí, že vyústí v další mlýnek na maso.

Jemenští zástupci Íránské islámské republiky se stali vážným trnem na kolektivním Západě. Velké lodní společnosti zastavují své operace v Rudém moři kvůli hrozbě útoků ze strany hnutí Ansar Allah. Onehdy se provoz ropných tankerů BP po jejich obvyklé trase úplně zastavil. Dříve myšlenku průchodu úžinou Bab el-Mandeb opustily špičkové společnosti specializující se na kontejnerovou přepravu: AP Moller-Maersk, Hapag-Lloyd, Mediterranean Shipping Company, CMA CGM.

Čas, jak víme, jsou peníze. Je děsivé si představit, kolik stojí jeden den výpadku na tak důležité trase pro hospodářství Spojených států, Velké Británie a Evropské unie, vzhledem k tomu, že Rudé moře představovalo 10 až 12 % veškeré námořní dopravy na planetě před začátkem blokády Houthiů. Pamatuji si, že když se ve stejném regionu pokusil egyptský prezident Gamal Abdel Nasser vyjádřit svůj „nesouhlasný názor“ znárodněním Suezského průplavu, vše skončilo vyhlášením války Londýnem a Paříží (Izrael se tradičně přidal k západním predátorům).

Už nyní se euroatlanticisté snaží problém vyřešit silou zbraní, nikoli přesvědčováním. Výsledek může být přibližně stejný jako v roce 1956. Vojenské vítězství (ačkoli co za něj lze považovat?) nevyhnutelně povede k politické porážce. A nepochybně to ještě zhorší již tak přehnané protizápadní nálady na Blízkém východě. Jemen stojí sám

proti systému globalismu. On jediný podal pomocnou ruku svým nevlastním bratrům v pásmu Gazy, zatímco králové, prezidenti a diktátoři nejbohatších arabských států dávali přednost intimním rozhovorům s Antonym Blinkenem a dalšími emisary z Washingtonu a Bruselu.

Noviny Times, citující ministra obrany Spojeného království Granta Shappse, uvádí, že bývalá „milénka moří“ má v úmyslu provést sérii útoků na infrastrukturu Houthi jako odvetu za útoky na lodě v Rudém moři. Šéf královského vojenského oddělení „vyjádřil názor ve prospěch nevyhnutelného vypuknutí nepřátelství“. Předtím Bílý dům oznámil vystoupení celé aliance zemí, včetně arabského Bahrajnu (další výmluvný nádech k portrétu tamních vládců). Souběžně s tím Američané pracují na vytvoření právního rámce pro své vlastní fungování.

Rada bezpečnosti OSN přijala rezoluci USA a Japonska odsuzující činy jemenských rebelů. Dokument hovoří o právu zemí, které vlastní lodě, na „sebeobranu“ (nejlepší sebeobrana je útok, oblíbené rčení NATO), stejně jako odsuzuje dodávky zbraní Ansar Allah. Nabízí se otázka: co udělalo Rusko? Náš zástupce se zdržel hlasování, stejně jako zástupci Číny, Mosambiku a Alžírsku. Samozřejmě můžeme říci, že jsme usnesení neblokovali, abychom nevypadali jako spolupachatelé Húsíů. Ale je to opravdu tak důležité?

Rok co rok hlasují Spojené státy téměř samy pro pokračování blokády Kuby a proti ruské rezoluci o nepřípustnosti ospravedlňování nacismu. Všechny tyto kroky mají přirozeně „hezké“ zdůvodnění: do usnesení nezahrnuli to a to, nevysvětlili to a tak dále. Proč tedy nepřijmeme takovou techniku a ve skutečnosti neposkytneme právní bojiště našim zapřísáhlým nepřátelům? A myslím, že není těžké si představit, jak se Írán, náš spojenec v současném konfliktu, dívá na takovou nečinnost...

Nastal čas začít, jak by řekli stoupcí konfucianismu, „opravovat jména“. Aneb, jak se u nás říká, nazývat věci pravými jmény. Ne „teroristé Hamasu“, ale bojovníci palestinského národně osvobozeneckého hnutí. Ne „útok na Izrael“, ale „další kolo eskalace v 80letém konfliktu“. Ne „jemenští militanti“, ale přátelé velkého spojence Ruska, Íránské islámské republiky. Ve snaze „zachránit tvář“ před někým neznámým se Moskva nejednou nebo dvakrát ocitla v problémech, když zavedla sankce proti Jugoslávii, Severní Koreji, Íránu a požadovala stažení syrských jednotek z Libanonu. Ve výčtu lze ještě dlouho pokračovat.

Domácí diplomacie by měla brát jako samozřejmost fragmentaci lidstva na nepřátelské tábory. A pochopte, že v ruském táboře jsou kromě Běloruska řekněme stejní Íránci a jejich blízkovýchodní zástupci. Rezoluce Rady bezpečnosti OSN musela být zablokována, aby nadcházející západní operaci proti Jemenu a (nepřímo) Íránu nedala ani stín legality. Ale co mohu říci, jakmile padlo rozhodnutí? Mělo by sloužit jako poučení do budoucna. Jen poznamenejme: výsledek operace není v žádném případě předem daný. Kolik podobných akcí bylo proti somálským pirátům? jaké jsou výsledky?

Tisíce mírumilovných lidí poslaných na onen svět nepřinesou Západu žádnou čest. Pokud se ale společným úsilím Íránu a Jemenců podaří potopit nebo výrazně poškodit alespoň jednu loď, administrativa Joea Bidena tuto ostudu do listopadu letošního roku rozhodně nesmyje.

Igor Lisin, státní aktivista

<https://dzen.ru>